OTSUSED

KOMISJONI DELEGEERITUD OTSUS (EL, Euratom) 2021/135,

12. november 2020,

millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL, Euratom) 2018/1046 ühise eraldisfondi tegeliku eraldiste määra arvutamise üksikasjalike tingimustega

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, koostoimes Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamislepinguga,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuli 2018. aasta määrust (EL, Euratom) 2018/1046, mis käsitleb liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantsreegleid ja millega muudetakse määrusi (EL) nr 1296/2013, (EL) nr 1301/2013, (EL) nr 1303/2013, (EL) nr 1304/2013, (EL) nr 1309/2013, (EL) nr 1316/2013, (EL) nr 223/2014 ja (EL) nr 283/2014 ja otsust nr 541/2014/EL ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EL, Euratom) nr 966/2012, ([1]) eriti selle artikli 213 lõike 2 teist lõiku,

ning arvestades järgmist:

(1) Kooskõlas määruse (EL, Euratom) 2018/1046 (edaspidi „finantsmäärus“) artikli 212 lõikega 1 tuleb ühises eraldisfondis hoida rahastamisvahenditest, eelarvelistest tagatistest ja finantsabist tulenevate finantskohustuste katmiseks ette nähtud eraldisi. Ühise eraldisfondi vahendid jaotatakse osadesse, mis vastavad igale kõnealusele rahastamises osalevale vahendile. Kooskõlas finantsmääruse artikli 213 lõikega 1 peab ühises eraldisfondis eelarveliste tagatiste ja kolmandatele riikidele antava finantsabi katteks ette nähtud eraldiste summa põhinema tegelikul eraldiste määral.

(2) Tegelik eraldiste määr tuleks kindlaks määrata algsete eraldiste määrade alusel, mis määratakse eraldi kindlaks iga eelarvelise tagatise või kolmandatele riikidele antava finantsabi puhul kooskõlas artikli 211 lõikega 2. Kooskõlas finantsmääruse artikli 213 lõikega 2 tuleks määra kohaldada ainult ühises eraldisfondis hoitavate vahendite selle osa suhtes, mis on ette nähtud tagatiste realiseerimiseks ühe aasta jooksul. Tegelikku eraldiste määra kohaldatakse ühise eraldisfondi kõigi osade suhtes, mis võivad tekitada liidu eelarve jaoks tingimusliku kohustuse.

(3) Tegeliku eraldiste määra arvutusmetoodika peaks põhinema väljakujunenud ja finantssektoris ulatuslikult kasutatavatel krediidiriski mõõtmise ja ohjamise meetoditel. Need meetodid tuginevad suurel määral krediidiportfelli kahjumi jaotuse hindamisele kõigi rahastamises osalevate vahendite kohta eraldi ja ühiselt. Metoodikas keskendutakse eelkõige krediidiriski kahe komponendi – eeldatava ja ettenägematu kahju – hindamisele.

(4) Tegelik eraldiste määr peaks kajastama kasu, mis saadakse erinevate riskiprofiilide ja rahavoogudega eelarvetagatiste ja kolmandatele riikidele antava finantsabi koondamisest. Seega peaks ühise eraldisfondi tegeliku eraldiste määra kindlaksmääramiseks kasutatav metoodika põhinema hajutamise põhimõttel, mis võimaldab optimeerida rahastamises osalevate vahendite alusaktidega nõutud eraldiste taset.

(5) Kahju korrelatsioon ühise eraldisfondi osade vahel on oluline teave tegeliku eraldiste määra kindlaksmääramisel. Seega tuleks võtta kasutusele usaldusväärne meetod osadevahelise korrelatsiooni hindamiseks.

([1]) ELT L 193, 30.7.2018, lk 1.

(6) Komisjon kasutab tegelikku eraldiste määra iga rahastamises osaleva vahendi puhul eraldi, et arvutada fondi rahastamiseks eelarvest saadav rahaline toetus kooskõlas finantsmääruse artikli 211 lõike 4 punktiga a, et täiendada ühise eraldisfondi vahendeid kooskõlas finantsmääruse artikli 213 lõike 4 punktiga b või et kanda eraldiste ülejääk tagasi eelarvesse kooskõlas finantsmääruse artikli 213 lõike 4 punktiga a. Seega peaks ühise eraldisfondi vahendite valitseja (edaspidi „ühise eraldisfondi valitseja“) arvutama tegeliku eraldise määra kooskõlas iga-aastase eelarvemenetlusega.

(7) Finantsmääruse artikli 213 lõike 1 kohaselt peab tegelik eraldiste määr tagama, et seoses liidu finantskohustustega pakutaks kaitset samaväärsel tasemel, kui oleks tagatud asjaomaste eraldiste määradega juhul, kui vahendeid hoitaks ja hallataks eraldi. Juhul kui tegeliku eraldiste määra usaldusväärseks kindlaksmääramiseks vajalik teave ei ole täielikult saadaval, peaks ühise eraldisfondi valitsejal olema võimalik määrata kaitsemeetmena tegelikuks eraldiste määraks 100 %, et tagada kõnealuse artikli nõuete täitmine.

(8) Vastavalt finantsmääruse artikli 282 lõike 3 punktile g kohaldatakse finantsmääruse tegelikku eraldiste määra käsitlevat artiklit 213 alates 2020. aasta järgse mitmeaastase finantsraamistiku kohaldamise kuupäevast. Seepärast tuleks käesolevat otsust kohaldada alates samast kuupäevast,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

1. Komisjon esitab ühise eraldisfondi valitsejale järgmise teabe:

a) ühise eraldisfondi asjaomaste osade vahendite sisse- ja väljavoolu prognoosid asjasse puutuval ajavahemikul;

b) muu asjaomane teave, mis on vajalik eraldiste piisavuse kindlaksmääramiseks, lähtuvalt tegeliku eraldiste määra arvutusmetoodikast.

2. Ühise eraldisfondi valitseja arvutab asjaomase aasta suhtes kohaldatava tegeliku eraldiste määra kooskõlas eelarvemenetlusega, kasutades lõike 1 kohaselt esitatud teavet.

Erandina esimese lõigu eelarvemenetluse järgimist käsitlevatest nõuetest arvutab ühise eraldisfondi valitseja esimese aasta suhtes kohaldatava tegeliku eraldiste määra kättesaadava ja asjakohase teabe alusel võimalikult kiiresti.

3. Ühise eraldisfondi valitseja arvutab tegeliku eraldiste määra lisas märgitud metoodika põhjal. Ühise eraldisfondi valitseja lisab tegeliku eraldiste määra arvutusele arvutuses kasutatud turutingimuste hinnangu ja muud asjakohased eeldused, nagu on määratud kindlaks metoodikas.

Artikkel 2

1. Ühise eraldisfondi valitseja võib määrata finantsmääruse artikli 213 lõike 1 nõude täitmise eesmärgil tegelikuks eraldiste määraks 100 %, et seoses liidu finantskohustustega pakutaks kaitset samaväärsel tasemel, kui oleks tagatud asjaomaste eraldiste määradega juhul, kui vahendeid hoitaks ja hallataks eraldi.

2. Lõiget 1 kohaldatakse ainult juhul, kui ühise eraldisfondi rahastamises osaleva olulise vahendiga seotud teave, mis on hädavajalik tegeliku eraldiste määra usaldusväärseks arvutamiseks, ei ole täielikult saadaval.

Artikkel 3

Käesolev otsus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 2020. aasta järgse mitmeaastase finantsraamistiku kohaldamise kuupäevast.

Brüssel, 12. november 2020

Komisjoni nimel
president
Ursula VON DER LEYEN

LISA

1. Ühise eraldisfondi tegelik eraldiste määr arvutatakse lähtuvalt iga rahastamises osaleva vahendi eeldatavast ja ettenägematust kahjust ning hajutatuse suhtarvust, milles võetakse arvesse rahastamises osalevate vahendite kahju korrelatsiooni, järgmiselt:

$$EPR_t = \frac{\sum_{i=1}^{N} EL_{i,t} + x_t * \sum_{i=1}^{N} UL_{i,t} * DR}{\sum_{i=1}^{N} EL_{i,t} + x_t * \sum_{i=1}^{N} UL_{i,t}}$$

Kus:

EPR_t – tegelik eraldiste määr, väljendatuna aastal *t* tagatiste realiseerimiseks ette nähtud vahendite summa protsendina, kui rahastamises osalevate vahendite eraldisi hoitaks ja hallataks eraldi;

$EL_{i,t}$ – osa *i* raames aastal *t* kantav eeldatav kahju, mille eelarvevahendeid käsutavad talitused asjaomase osa puhul kindlaks määravad ja mis väljendab vahendite summat, mida on aastal *t* eeldatavasti vaja tagatiste realiseerimiseks;

$UL_{i,t}$ – osa *i* raames aastal *t* kantav ettenägematu kahju, mille eelarvevahendeid käsutavad talitused asjaomase osa puhul kindlaks määravad ja mis väljendab osa eeldatava kahju kõikumist (standardhälve);

i,j – osa $\overline{1, N}$;

t – aasta $\overline{1, T}$, kus *T* väljendab asjaomase osa kogu kehtivusaega;

x_t – aastal *t* $UL_{i,t}$ protsendina väljendatud korrigeerimiskoefitsient, mis kajastab kahju hinnangute lühiajalise kõikumise katmiseks vajalikku puhvrit ning tagab täiendava kaitse ebapiisava likviidsuse eest;

$\rho_{i,j}$ – eraldi osade kahju korrelatsioonimaatriks rahastamises osalevate vahendite kogu kehtivusaja jooksul;

DR – hajutatuse suhtarv, mis kajastab nimetajas märgitud kõigi rahastamises osalevate vahendite kogu kehtivusaja ettenägematu kahju summa ja kõigi osade kogu kehtivusaja ühise ettenägematu kahju erinevust ning mis arvutatakse järgmiselt:

$$DR = \frac{\sqrt{\sum_{i=1}^{N} \sum_{j=1}^{N} UL_{i,T} UL_{j,T} \rho_{i,j}}}{\sum_{i=1}^{N} UL_{i,T}}$$

2. Ühise eraldisfondi valitseja arvutab aasta *t* hajutatuse suhtarvu lähtuvalt eelarvevahendeid käsutavatelt talitustelt saadud teabest ja korrelatsioonimaatriksi hinnangutest.

3. Ühise eraldisfondi valitseja määrab osade korrelatsioonimaatriksi kindlaks, kasutades võimaluse korral varasemaid andmeid ning osasid käsitlevaid üldsusele kättesaadavaid kaudseid andmeid (näiteks võlakirjade ja aktsiate indeksid), mis väljendavad vastavate osade geograafilist või valdkondlikku hõlmavust. Ühise eraldisfondi valitseja võib korrelatsioonimaatriksit kohandada, et võtta arvesse turutingimusi ja muid asjaomaseid tegureid.